

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 37. Absolutio per Epistolam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

Sæculum IX. Unde cognoscimus, quam sapientes
A. C. 876. Auctores Canonum decreverint, ut omnes causæ in ipsis locis finirentur, & quantum contra Canones pugnet, compellere Episcopos ad profectionem Romanam usque suscipiendam, ut ibi sua iudicia defendant.

§. XXXVII.

Absolutio per Epistolam.

Cum Hildeboldus Episcopus Suevienensis, qui Concilio Pontigonensi interfuerat, gravi morbo decumbens confessionem suam scriptam Hincmaro Metropolitæ suo mississet, is satisfactum se credidit, si in tota Diœcesi Remensi preces pro ægrotante recitari præcepit. *Hincmar opus.* ret; sed Hildeboldus receptam iterum confessionem Hincmaro secundo mittens, deferente Presbytero, petiit literas absolutionis. Grata fuit Hincmaro hæc devotio; quare, data ad Episcopum Suevionensem Epistola, dilaudat Sacerdotalem potestatem dimitendi peccati, & absolutionem generalem formula precatoria impertitur. Tum addit: *Cum ipse infirmo corpore ad te inviserem possem, spiritu accedam, rogoque fratres nostros Presbyteros, ut tibi faciant, quod ego, si adessem, facerem. Mitto tibi etiam per hunc Presbyterum Oleum,* (*)

(*) Probatur usus Sacramenti extremæ unctionis contra Protestantes.

quod ego ipse benedixi. *Præterea moneo Sæculum IX.*
te, ut cautissime agam, non enim dubito, A.C. 876.
quin id ipsum jam nunc feceris, præter
banc confessionem generalem, necessarium
esse, Deo & Presbytero singula () peccata*
tua cum adjunctis, ab ineunte ætate
usque ad banc diem commissa, confiteri.
Sufficit quidem semel Presbytero omnium
& singulorum peccatorum nostrorum
confessionem exposuisse, nisi relapsi fuerimus.
Si quis autem relabatur, ad pœnitentiam oportet confugere, & meminisse,
nihil prodesse dolorem de peccatis, nisi
deinde devitentur. Quod spectat ad
peccata quotidiana & levia, ea quotidie
fratribus nostris confiteri debemus, ut per
eorum orationem, atque bona opera de-
leantur. Facile Lector dignoscet, ab
solutionem scriptam, ab Hincmaro trans-
missam, fuisse aliquod indulgentiæ & be-
v. Morin. pœn. l. VIII. c. 25. n. 45.

Oo 5 nedī-

(*) Ex hoc testimonio contra Protestantes
 conficitur, viguisse consuetudinem, ut Fideles
 peccata sua Sacerdoti in secreta confessione
 proponerent. Id vero hodie DD. Prædicantes
 prudentius omittunt; ut quid enim alteri Col-
 legæ delicta sua non sine rubore aperirent, eos
 absolvendi potestatem non habenti, quæ extra
 Ecclesiam Romano-Catholicam non datur? Se-
 cundum hos Sacræ Scripturæ Interpretes (si
 Diis placet) otiose locutus est Dominus, cum
 dixit: *Quorum remiseritis peccata, remittuntur*
eis &c. Joann. XX.

Sæculum IX. nedictionis genus, non vero absolutio.
A.C. 876. nem Sacramentalem, cum præsumat, &
 mnia peccata secreto esse Presbytero ex-
 ponenda. Tum confessionem genera-
 lem, cuius hic mentionem facit, esse il-
 lam, quam hodieque *confiteor* appella-
 mus, aliasque similes preces, nullo pec-
 cato speciatim nominato, recitari so-
 litas.

§. XXXVIII.

Ludovici Germanici obitus.

Concilio Pontigonensi soluto, Impera-
 tor Carolus duos Legatos Leonem
 & Petrum, muneribus cumulatos, do-
 mum remisit, & comites dedit Anseg-
 sum Senonensem, Adalarium seu Adel-
 garium Augustodunensem, sicut Papa
 velle se significaverat. Exacto deinde
 unius mensis spatio, sicut in Concilio
Ann. Berti. præstitutum fuerat, Imperator duos pri-
 876. res Papæ Legatos Joannem Tuscanen-
Jo. ep. 23. sem, & Joannem Aretinum, cum Odo-
 ne Episcopo Bellovacensi, aliosque Ora-
 tores suo nomine ad Regem Ludovicum
 Fratrem suum, ad ejus filios, ad Epis-
 copos & Regni Proceres misit; quibus
 vigesima octava Augusti profectionem
 suscipientibus, eadem die e vita exces-
 sit Rex Ludovicus in suo Palatio Fran-
 cofordiensi, postquam ab obitu patris
 fui annis triginta sex regnasset. Sepul-
 tus